

מסכת ערכין

פרק ב משנה ו

אין פוחתין משנים עשר לז' עומדים על הדוכן, ומוסיפין עד לעולם. אין קטן נכנס לעזרה לעבודה אלא בשעה שהלויים עומדים בשיר. ולא היו אומרים בגבל וכנור אלא בפה, כדי לתן תבל בנעימה. רבי אליעזר בן יעקב אומר, אין עולין למגן, ואין עומדים על הדוכן, אלא בארץ היו עומדין, וראשיהן מבין רגלי הלויים, וצוערי הלויים היו נקראין: